

Таким чином, орієнтація розвитку економіки України на інтеграцію у світове співтовариство та широкомасштабне впровадження ринкових відносин вимагають радикальних структурних змін в економічному потенціалі суб'єктів господарювання та адекватної політики підвищення ефективності їх господарської діяльності. Збутова політика всіх учасників збутової діяльності повинна в максимальній мірі задовольняти потреби покупців, причому з найбільшою зручністю для них, і одночасно враховувати фактор тиску з боку конкурентів, що виявляється в їх збутової політиці й практиці. Удосконалення управління матеріальними, фінансовими та інформаційними потоками містить значний потенціал росту ефективності діяльності підприємств внаслідок застосування нових прогресивних методів і підходів.

Список використаних джерел:

1. Балабанова Л.В. Управління збутовою політикою: Навч.посіб./ Л.В.Балабанова, Ю.П. Митрохіна -К.: Центр учбової літератури, 2011.- 240с.
2. Бухгалтерський управлінський облік: підручник / [Ф.Ф. Бутинець, Т. В. Давидюк, Н. М. Малюга, Л. В. Чижевська.] – Житомир: ПП «Рута», 2002. – 480 с.
3. П.М. Герасим Курс управлінського обліку: Навч.пос./ П.М. Герасим - К.: Знання, 2009.- 314с.
4. Збутова діяльність промислових підприємств: теорія та напрямки розвитку: монографія/ [П.А.Орлов, Г.О.Холодний, М.А.Борисенко, Т.І.Притиченко, Н.І. Алдохіна] -Харьків:ХНЕУ, 2008.- 232 с.

*Мельничук Т.П., магістрант ТНЕУ,
науковий керівник: к.е.н., доцент Серединська В. М.*

ПЛАНУВАННЯ АУДИТУ

Складність і різноманітність процесу аудиту породжує необхідність нових підходів до його планування. Як зазначають корифеї аудиту Е.А. Аренс та Дж. К. Лоббек: “Аудитор повинен ретельно планувати свою діяльність через три основні причини: це надасть аудитору можливість одержати достатню кількість доказів про положення справ клієнта, допоможе утримати в розумних межах витрати на аудит і дозволить уникнути непорозумінь з клієнтом “[1, с. 191].

Основні положення та рекомендації щодо планування аудиторської перевірки регулюються Міжнародним стандартом аудиту «Планування аудиту фінансової звітності», згідно з яким «планування» означає розробку загальної стратегії і плану аудиту. Більш розширене визначення планування процесу

аудиту пропонують Шеремет А.Д., та Суйц В.П., які зазначають що планування, будучи початковим етапом проведення аудиту, включає розробку аудиторською організацією загального плану аудиту з вказівкою очікуваного обсягу, графіків і термінів проведення аудиту, а також розробку аудиторської програми, що визначає обсяг, види і послідовність здійснення аудиторських процедур, необхідних для формування аудиторською організацією об'єктивної і обґрунтованої думки про фінансову звітність підприємства [2, с. 119].

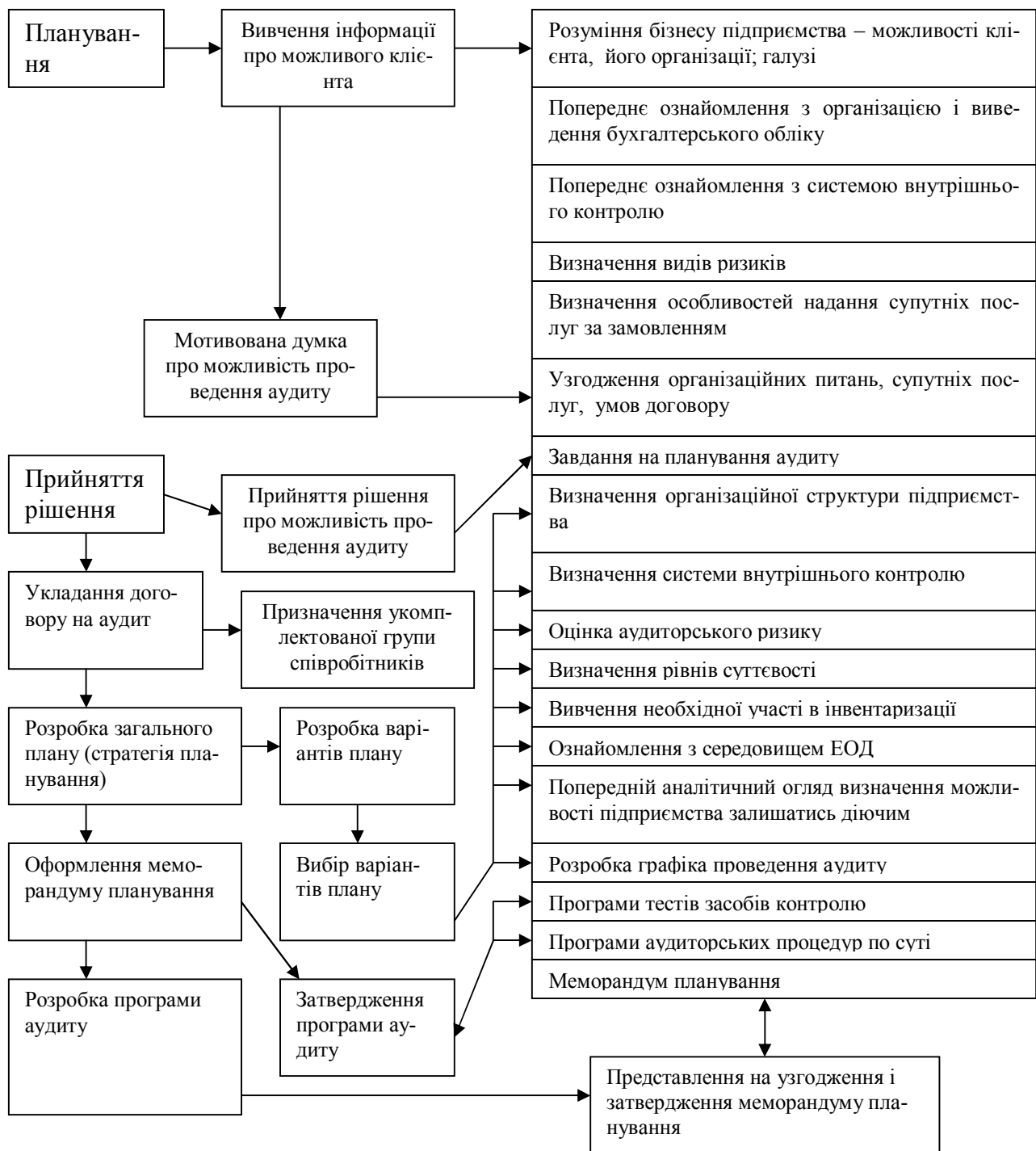
Аудиторська діяльність є підприємницькою, тому аудитору необхідно поєднати прийнятну прибутковість з необхідною якістю і своєчасністю надання аудиторських послуг. Для цього аудитору важливо визначити стратегію перевірки з врахуванням індивідуальних особливостей діяльності підприємства. Стратегія аудиторської перевірки полягає у виборі найбільш раціональних шляхів досягнення мети і залежить від досвіду і кваліфікації аудитора, тривалості співпраці з клієнтом, характеру завдань, що вирішуються і інших чинників.

Планування аудиту допомагає належним чином організувати роботу аудитора, здійснювати нагляд за роботою асистентів, які беруть участь в перевірці, координувати роботу інших аудиторів і фахівців інших професій. На цьому етапі аудитором вивчається наявна та доступна інформація про підприємство-замовника, узгоджуються з керівництвом клієнта основні організаційні питання, формується робоча група для його проведення.

Джерелами інформації при цьому можуть бути: Статут підприємства, документи, що підтверджують його реєстрацію, протоколи засідань Ради директорів та зборів акціонерів, договори, Наказ про облікову політику, внутрішні звіти аудиторів, судові матеріали, статистична звітність, інформація, отримана з бесід з керівництвом та персоналом підприємства, а також інформація отримана в процесі загального обстеження підприємства та його основних підрозділів тощо.

У результаті планування аудитор повинен отримати інформацію про (рис. 1):

- зовнішні фактори, які впливають на господарську діяльність підприємства (економічна ситуація та галузеві особливості);
- внутрішні фактори, що впливають на господарську діяльність підприємства та пов'язані з його індивідуальними особливостями, а саме: організаційно-управлінську структуру клієнта; види виробничої діяльності та номенклатуру виготовленої продукції; структуру капіталу та курс акцій; технологічні особливості виробництва; рівень рентабельності; перелік основних покупців і постачальників; порядок розподілу чистого прибутку; дочірні й залежні організації; організацію системи внутрішнього контролю; принципи оплати праці тощо.

Рис 1. Планування аудиту [2]

У випадку прийняття рішення про необхідність залучення стороннього спеціаліста (експерта) аудитор повинен отримати на це згоду керівництва господарюючого суб'єкта, на якому проводиться перевірка. Якщо керівництво відмовляється дати таку згоду, в той час як аудитор вважає, що думка експерта з того чи іншого питання повинна бути неодмінно отримана, тоді за підсумками аудиту може бути виданий умовно-позитивний чи негативний звіт або оформлена відмова про висловлення думки.

Аудит не передбачає суцільної перевірки діяльності клієнта в зв'язку з тим, що вони вимагають великих матеріальних та трудових витрат. Аудитор концентрує свою увагу на місцях найбільшого ризику, проводить вибірккові перевірки, збирає докази на підтвердження об'єктивної істини з метою формування аудиторського висновку. Аудитор використовує такі формулювання для висловлення своєї думки як: „справедливо і достовірно відображає” або „подає достовірно, в усіх суттєвих аспектах”, що є еквівалентними термінами. Це свідчить про те, що в світовій практиці аудит розглядається як процес надання користувачам обґрунтованого рівня впевненості щодо достовірності фінансової звітності, тобто аудитор не дає повної чи сто процентної гарантії. Цей вираз також інформує користувачів про те, що думка висловлена аудитором, стосується виключно суттєвої фінансової інформації.

Фінансова звітність вважається достовірною і надійною, якщо вона не містить суттєвих помилок. Суттєвими вважаються такі помилки, існування яких може привести до неправильних рішень користувачами, внаслідок чого вони зазнають збитків. Тому в процесі планування аудитор повинен встановити рівень помилкової суми за якої фінансова звітність вважатиметься достовірною.

У процесі планування аудитор оцінює аудиторський ризик, під яким розуміють ризик того, що аудитор зробить неправильний висновок щодо фінансової звітності після виконання ним аудиторських процедур, тобто за неправильною фінансовою звітністю буде представлений позитивний аудиторський висновок.

Таким чином, планування, яке передбачає розробку стратегії, плану та програми аудиту є важливим етапом при проведенні аудиторської перевірки, що підвищує її якість та надійність.

Список використаної літератури:

1. Аренс А. Аудит: / А. Аренс, Дж. Лобек; пер. с англ.; гл. редактор сериї проф. Я.В. Соколов – М.: Финансы и статистика, 2001. – 560 с.
2. Шеремет А.Д. Аудит / А.Д. Шеремет, В.П. Суйц. – 5-е изд., перераб. и доп. – М.: ИНФРА-М, 2006. – 448 с.

*Мойш-Шіман Р.В., магістрант ТНЕУ,
науковий керівник: к.е.н., доцент Будник Л.А.*

ПОДАТОК НА ПРИБУТОК: ЗБЛИЖЕННЯ ФІНАНСОВОГО ТА ПОДАТКОВОГО ОБЛІКУ

Актуальні проблеми в галузі економіки не можна вирішувати без вдосконалення побудови податкової системи, яка є одним з найважливіших важелів державного регулювання господарства країни. Ефективність цьо-